

שנה עשרים - עלון מס' 1009

@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה, זיווג, הצלחה, זש"ק ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם. טל' המערכת: 08-9437333, 054-7743834

בס"ד כב' אייר ה'תש"פ
הדלקת נרות - 19: 12
צאת השבת - 20: 04
רבנו תם - 20: 57
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

השבת לז' לעומר,
פרקי אבות - פרק ה'

בהר - בחוקותי חזק חזק ויזדחזק

מלנייני הפרשה: בהר:

- ← מצות השמיטה - "ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שדך לא תזרע וגו"
- ← מצות היובל - אחרי שבע שמיטות (אחר 49 שנה) בשנת החמישים חל היובל.
- ← "כי ימוך אחיך" - מצוה לעזור לחבר בצרה ולתמוך בו בטרם יתמוטט כליל.
- ← איסור ריבית - התורה מזהירה שלא להלוות כספים בריבית, המכונה "נשך".
- ← לנהוג כבוד בעבדים - יש לנהוג כבוד בעבד עברי ולא להעבידו בעבודות פחותות.

בחוקותי:

- ← הקב"ה מרבה שפע ברכות לעם ישראל אם ילכו בדרך התורה וקיום המצוות.
- ← בצד הברכות יש תוכחות וקללות אם יעזבו חס וחלילה את התורה ומצוותיה.
- ← לבסוף דברי נחמה אם ישובו מדרכם הרעה, הקב"ה יסלח להם.

"ולא תזנו איש את עמיתו"

באונאת דברים הכתוב מדבר, שאסור לצער את חברו, ואסור לתת לו עצה שאינה טובה שהיא לטובת היועץ.

"כי גרים ותושבים אתם עמדי" (כ"ה כ"ג).

הקב"ה אומר לבני ישראל: ביני וביניכם קיים תמיד יחס של גרים ותושבים. אם אתם רואים עצמכם כגרים בעולם, כי כל קיומכם כאן אינו אלא לפי שעה כפרוודור, אזי הנני תושב בקרבכם ושכינתי שרויה כמדיד ביניכם. אבל אם אתם רואים עצמכם כתושבים קבועים בעולם, אזי הנני כגור בתוכם. (אהל יעקב)

"כשכיר כתושב יהיה עמך" (כה' מ)

"שכיר" הוא "שכיר יום", ו"תושב" הוא "שכיר שנה". וכשם שאתה לא יכול לשעבד "שכיר יום", שהרי הוא יכול לחזור בו מיד כי מותר לפועל לחזור בו אפילו בחצי היום כך לא תעבוד עבודת פרך ב"תושב". שלא יהיה הבדל בין "תושב" ל"שכיר". (ה"חזקוני")

"את כספך לא תתן לו בנשך" (כ"ה ל"ז).

כשאתה נותן מכספך לעני, לשם צדקה או לשם גמ"ח, תן לו בסבר פנים יפות ובדברי עידוד. אל תהא "נושך" אותו אגב נתינה בדברים החותכים כסכין בלב, אלא תן לו בעין יפה. (מלאכת מחשבת)

מפסידין: "ז' עוז"
(ירמיה ט"ז)

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

אם בחוקתי תלכו"

"האור החיים" מסביר: מלשון הליכה, לקיים מצות "ובלכתך בדרך". "אם בחוקתי תלכו". בעלי המוסר אומרים, שיש ללמוד מאופניים, שאם עומדים נופלים, ואם עובדים אז מתקדמים, וזהו הפי' "תלכו" שצריך כל הזמן לעבוד ולהתקדם בתורה ובעבודת ה'.

"והפקדתי עליכם בהלה... וזרעתם לריק" (כו' טז)

כדרכו בקודש, רבי לוי יצחק ממברדיצ'ב הופך ב"פקדושת לוי" את משמעות הפסוק מקללה לברכה וכך הוא מבאר את הפסוק. "והפקדתי" מלשון של חיסרון, כמו שנאמר "ויפקד מקום דוד" (שמואל א' כ' כה), כלומר אחסר מעליכם את הבהלה ואת שאר המכות, ולא יהיו אצלכם. "וזרעתם לריק", שעתידה ארץ ישראל שתוציא גלוסקאות וכלי מילת (שבת ל:), מעצמה כך שהזריעה תהיה "לריק", לא יהיה צורך בזריעה, רק אויביכם יצטרכו לזרוע.

"וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו"

למה כתוב עם ו' "והחזקת", כמו שכתוב "ויתן לך" ואומר שם רש"י יתן ויחזור ויתן כמו כן כאן אצל העני והחזקת בו, ועוד פעם והחזקת שלא יפסיק לתמוך בעני.

"ואוכלך אתכם קוממיות"

הטעם של הבהמה שתמיד הולכת עם הראש למטה מפני שהיא קשורה רק לארציז, וכמו כן אם אדם נוהג כבהמה זה כמו שראשו למטה, וזה שאמר ואולך אתכם קוממיות בקומה זקופה כשאתם מקושרים להקב"ה.

פינת הניבים והפתגמים

המבזה את הבגדים, סוף אינו נהנה מהם

הקדוש ברוך הוא נתן טבע בבגדים שיחממו את האדם, אבל אם האדם מבזה את הבגדים, לוקח הקדוש ברוך הוא את טבע הבגדים שהוא לובשם, ואינם מחממים אותו.

כלומר: מה שנאמר על דוד המלך ע"ה "ויכסוהו בבגדים ולא יחס לו", היה עונש על שביזה את הבגדים בכורת את כנף מעילו של שאול. ואף על פי שהמעשה הזה מצד עצמו נחשב למעשה חסידות מצד דוד, כי היה בידו לפגוע בשאול ולא עשה זאת, ויתירה מזו, דוד ביקש בזה להתפייס עם שאול, וגם שב בתשובה על כריתת כנף המעיל - בכל זאת נענש דוד, שלא ישיג את תועלת החימום הנמצאת בבגדים.

הסירו ממשול מדרד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיני בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

לחמניות חלביות

במסכת פסחים (דף לו.) מבואר, שאסור רבותינו ללוש עיסה (בצק) של פת (לחם) עם חלב, מפני שיש לחוש שמא לא ישימו לב לכך שהפת הזו היא חלבית, ויבואו לאכלה עם מאכלי בשר כפי שרגילים תמיד.

וכן פסקו כל הפוסקים, ומרן בשלחן ערוך (יורה דעה סימן צז), שאסור ללוש עיסה בחלב, שמא יבואו לאוכלה עם בשר. ואם כבר לשו בצק כזה, אסור לאכול ממנו, ואפילו כשהוא לבדו אסור לאכול ממנו.

ובגמרא (שם) מובא, שאמר רבי יהושע לבניו, שביום טוב הראשון של חג הפסח, שהרי המצות צריכות להיות ”לחם עוני”, אבל לשאר ימי הפסח, ביקש רבי יהושע שילושו עברו את הבצק בחלב. והקשו על כך בגמרא, שהרי שנינו שאסור ללוש עיסה בחלב, ואם לש, כל הפת אסורה. והשיבו בגמרא, שרבי יהושע בן לוי ”כעין תורא קאמר”. כלומר, ”עין תורא”, היא עין השור, ופירש רש”י, שרבי יהושע אמר שילושו עברו מעט מאד בצק, כמו עין של שור, שבחתיכת בצק כל כך מועטה, אין לחשוש לתקלה, שהרי יאכלו אותה מיד לאחר האפיה כשיודעים שהיא חלבית.

אולם רבותינו הרי”ף והרמב”ם הסבירו את דברי הגמרא באופן אחר, שמה שאמרו ”כעין תורא”, הכוונה היא שרבי יהושע ביקש שייכנו עברו פת שהיא משונה בצורה שלה, שיהיה ניכר שהיא חלבית, ובאופן כזה אין לחשוש שמא יאכלו איתה בשר.

ולהלכה, שני ההסברים שכתבו רבותינו הראשונים הם נכונים, שאף על פי שאסור ללוש עיסה עם חלב, מכל מקום אם עושים זאת בכמות מועטה מאד, או שעושים צורה מיוחדת לפת, שידעו שהיא חלבית, הדבר מותר. וכן פסק מרן בשלחן ערוך.

למדנו מן האמור, שאסור על פי ההלכה לאפות במאפיה לחמניות חלביות, עם יוגורט או חלב, מאחר ויש לחוש שמא יטעו ויאכלו מן הלחמניות הללו עם בשר. ורק אם עושים צורה מיוחדת להיכר שהלחמניות הן חלביות, יש להקל בדבר. וכך אם אופים בבית כמות מועטת מהלחמניות הללו, יש להקל.

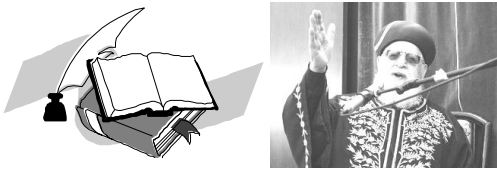
ומרן החיד”א (בשו”ר ברכה אות ב) כתב בזו הלשון: בארץ הצבי (ישראל) ובטורקיה נהגו לעשות בוריקאס ממולאים בשר או גבינה או ירקות, וצריך להזהיר על זה.”

כלומר, כאשר אופים בורקס גבינה, יש להזהר שהבורקס יהיה ניכר שהוא של גבינה, כדי שלא יטעו לאכול אותו עם בשר. ולכן במאפיות בארץ ישראל נוהגים לעשות בורקס של גבינה בצורת משולש דוקא. וכתב הכף החיים (אות טו), שבורקס של בשר, בדרך כלל אין צורך לעשות בו היכר מיוחד שידעו שהוא בשרי, מאחר והבשר ניכר בתוכו, ולא יבואו לטעות בו.

ולסיכום: אין לאפות במאפיות וכדומה לחם או לחמניות חלביות, כדי שלא יטעו לאכול אותם עם בשר.

מאפים שידוע שהם חלביים

כל מאפה שהדבר ידוע ומפורסם שהוא חלבי, מותר לאפות אותו אפילו בלי היכר. ולכן בחנות פיצה, שמכינים שם מיני מאפים שונים הממולאים בגבינה וכדומה, הכל יודעים שהמאפים הנראים כך הם חלביים, ולכן אין צורך בהיכר מיוחד לכל מאפה ומאפה. ובזמננו שמצוי מאד, שרוב סוגי השוקולד, חלביים, וכל שכן כאשר יש מדבקה על המאפה או על שאר מיני המאכל שהם חלביים, שאז חשב הדבר כ”היכר” ואין לאסור להכינו.

מכל מלמד” השכלתי

מה הקשר בין שנת השמיטה לחיי האדם?

פרשה זו פותחת במצוות השמיטה כפי שכתוב: ”וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה... כִּי תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבַתָה הָאָרֶץ, שְׁבַת לַיהוָה שָׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךְ, וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמֶךְ...”

השאלות הן: א. מה הקשר בין שנת השמיטה לחיי האדם בכלל?

ב. למי מיועדת האכילה בשנה השביעית?

תשובות: מצוות השמיטה וחיי האדם.

על פי ספר: ”מטה שמעון” יש הסברים יפים ומעניינים. באמצעות מצוות השמיטה - התורה מעניינת - לתת לאדם עצה נדיבה כיצד יחשב שנותיו וימי חייו בכלל.

משל לאיש עני שהיה מחזר על הפתחים בעיר מספר שנים. כשהזדקן, היה מתפאר בעשירותו. ניגש אליו אחד מבני העיר ואמר לו: אתה סכל, הרי כל מה שבידך - תוצאה של עושה נדבות-פרוטות-מאנשים, לכן, אתה סבור שאתה עשיר, אך אם תהפוך אותם לדינרים אז התוצאה תהיה: שלא יהיו לך אפילו עשרה דינרים ואז תיווכח שאינך עשיר כלל ותפסיק להתגאות!

הנמשל: באותו אופן שהאדם מחשב את חייו בעולם הזה- הוא מגיע למסקנה: כי יש לו הרבה זמן לחיות, אם הוא למשל בן שמונים שנה - ימיו מסתכמים בעשרים ותשעה אלף ומאתיים יום. כתוצאה מחישוב זה, הוא יחוש שהוא אזרח בעולם הזה. אבל אם האדם יעשה מכל השנים שמיטות, או יובלות אז יעלה בידו עשר, או אחת עשרה שמיטות, ויגיע למסקנה: כי הוא סך הכול תושב, או גר בארץ והדבר ייתן לו תמריץ לעסוק במעשים טובים והליכה בדרך התורה. [”אוהל יעקב”]

על פי ספר: ”מעיינה של תורה”

האדם עלול לחשוב שבשנת השמיטה הוא עלול להגיע להפסדים, היות ובשנה זו אינו עוסק במלאכות הקשורות לעבודת האדמה והצמחייה, כגון: זריעה, קצירה ועוד. למרות שהיהודי לא יעבוד בשדהו בשנת השמיטה, היכול יהיה בצורה מספקת בשה, או הכרם- לו לאנשי ביתו ואף לבהמה ולחיה. יתר על כן, בזכות קיום שנת השמיטה כהלכה -יושפע שפע רב של ברכות גם בששת השנים הבאות. כפי שנאמר בהמשך הפרשה: ”וַיְצַוְתִי אֶת בְּרַכְתִּי לָכֶם..” לכן השמיטה נקראת גם בשם: ”שבת”.

לסיכום: ניתן להסיק, כי השמיטה מביאה לאדם מסר לחיים: עליו לדעת כי חייו על פני האדמה קצובים וחולפים מהר, על כן ינצל את ימיו לקיים מצוות ולחיות על פי התורה- חיים של קדושה-חיים של עשיית מעשים טובים וחסדים גם לזולת. בנוסף כדאי שידע כל אדם- בשנת השמיטה למרות שאינו עובד את אדמתו- יזכה לברכות ולשפע רב של ישועות.

הטרמפ

סיפר מגיד שיעור נכבד: באחד הימים ביקרתי במחלקת קרדיולוגיה בבית הרפואה 'רמב"ם' בחיפה. תוך כדי הביקור במחלקה שמתי לב לתכונה מעניינת סביב אחד החדרים במחלקה. עמדו שם כמה שוטרים והחתימו את אחד המטופלים, תוך כדי שהם מתנצלים בפניו על אי הנעימות, כשמנגד – הלה הודה להם בהתרגשות, וכולו היה מלא הודיה להי' יתברך שמו ויתעלה... המחזה הזה עורר את סקרנותי, ולאחר תום המהומה הקטנה סביבו ניגשתי אליו. כשראה את מבטי הסקרן, סיפר לי:

היה זה אתמול בשעות הערב, נסעתי על ציר תנועה ראשי בחיפה, הבחתי מרחוק ביד מתנופפת, ואדם שנראה כנתון במצוקה ביקש כי אעצור לו האטתי את רכבי ועצרתי. הלה הסביר כי הוא ממחר מאוד ועליו להגיע למקום אחר בדחיפות, וביקש לעלות לרכב ולהצטרף לנסיעה אם אפשר. כבנו על אברהם אבינו אני שמח תמיד לעשות חסד עם רכבי, ובפרט ששמעתי בדרשה, שבזמננו, את עיקר הכנסת אורחים אפשר לקיים על ידי נתינת טרמפ, וזו סגולה להינצל מתאונות דרכים. הסכמתי בשמחה, למרות שהלה לא היה נראה כאחד ששומר על קלה כחמורה, ואולי אף פחות מזה. נסעתי כברת דרך, ולפתע, קול לילות סירנות ונורות כחולות

מהבהבות עטפו את הרכב מכל עבר. ארבע ניידות משטרה נצמדו לרכבי, גירו עליו וחשמו את המשך דרכי. מהניידות קצצו שוטרים חמורי סבר ושולפי נשק, והורו לי לעצור מיד ולצאת מהרכב בידיים מונפות אל על. עשיתי כמצוותם, ועל אתר הסתערו עלי כמה שוטרים, אזקו אותי באזיקים והובילו אותי לתא המעצר. כשכנסתי לחדר המעצר, נודע לי כי האיש שהעליתי לרכב דקות ספורות קודם לכן הוא שודד מוסכן, שאצד בנשק על עוברי אורח ולבסוף נמלט רגלית, והוא עצר אותי כדי לברוח מהמשטרה. השוטרים היו בטוחים שאנחנו מתואמים, ואני המברח שלו, ואני חבר באותה כנופיה. לא הועילו כל תחנוני שאני חף מפשע. השוטרים אמרו שכל הפושעים מכחישים כל קשר לפשע. שהיתי בחדר המעצר לראשונה בחיי. מחשבות לא נעימות חלפו במוחי, כיצד מעשה חסד אצילי הוביל אותי ללילה כה עצוב. הייתי בטוח שלמחרת האמת תצא לאור ואסתחרר. בכל זאת המחשבה שאיאלץ להישאר לילה במקום כזה, הלחיצה אותי מאוד. כבר ידעתי שלא אצליח להירדם בחדר זה וחיפשתי לעצמי תעסוקה. גיליתי כי בחדר יש חוברת הדרכה להגשת 'עזרה ראשונה', ומכיוון שלא היה לי משהו טוב ומועיל יותר לעשות, החלטתי לעבור על החוברת שלפניי. בין הנושאים הנידונים בחוברת הוקדשה יריעה נרחבת לנושא התקפי לב, דרכים למניעה, דרכי טיפול, עזרה ראשונה, ולצד זאת רשימת תסמינים המעידים כי התקף לב מתקרב. כשקראתי את התסמינים האלו, עלתה במוחי מחשבה נועזת: אם ממילא עלי לבלות את הלילה מחויי לביתי, אין ספק, שביית הרפואה עדיף על בית המעצר... שיננתי את רשימת התסמינים, וכשהייתי בטוח שאני זוכר אותם היטב, התחלתי ב"הצגה": התפתלתי 'מכאבים' תוך כדי שאני מחזיק חזק בחזה, ועשיתי את כל התסמינים שקראתי בחוברת... עד מהרה התחילה מהומה, ובבת אחת החלה פעולת הצלה, כאשר השומרים מזעיקים אמבולנס דחוף. חשבתי לעצמי תוכנית הצליחה, לפחות 'אבלני' את הלילה על מיטה נוחה בבית הרפואה כשלצידי צוות רפואי רחום ולא על דרגש בבית המעצר,

כשסביבי פושעים מסוכנים... העלו אותי לאמבולנס, מלווה בארבעה שוטרים והובהלתי מיד למחלקה הקרדיולוגית, שם החלו מיד בסדרת בדיקות מקיפה. ואז הרופאים גילו... אכן כן אחד העורקים הראשיים היה סתום ב - 77 אחוז. אמנם לא הרגשתי כלום, הכל היה הצגה, אבל הרופאים אמרו שהמצב היה ממש רגע לפני, והגעתי ברגע הנכון. רופא מומחה הוזעק בשעות לפנות בוקר, וביצע צנתור לבבי מורכב באופן דחוף ביותר, והציל בכך את חיי. התוכנית החמקנית מלילה בבית המעצר, הצילה את חיי! השוטרים שראית כאן לפני כמה דקות, באו לכאן לספר לי שהאמת התבררה להם, שאני חף מפשע, ובסך הכל הייתי נהג תמים וטוב לב שרצה לעשות חסד עם יהודי שביקש 'טרמפ', ומצא את עצמו מתגלגל לחדר המעצר על לא עוול בכפיו. בתחילת הלילה הרהרתי כיצד יתכן שעשיתי טובה, ובגללה התגלגלה עלי רעה שכזו - להיעצר על לא עוול בכפי. ומה מסתבר? שההיפך הגמור הוא הנכון: הטובה שעשיתי היא שהצילה את חיי! הכניסה לבית המעצר היא שהובילה לצנתור בזמן הנכון! המעצר שנגרם ממעשה החסד חסך ממני התקף לב נוראי שמי יודע מה היו תוצאותיו! (הרה"ג רבי גואל אלקריף הי"ו)

"הספד" טוב גם כשחיים

מסופר על מוטקה העגלון שתמיד עבד קשה מאוד לפרנסתו. באחד הימים ירד בחוף גשם זלעפות, התלבט מוטקה האם לצאת לדרך או להישאר בבית. אך הוא החליט שאין לו ברירה הוא לא יכול להשאיר את בני ביתו רעבים לחם. והנה בדרכו עוצר אותו אדם שהוא אינו מכיר והוא מאוד דומה לו ומבקש להסיעו... עודם נוסעים ופתאום נקלעו למערבולת גשמים עזה, העגלה התהפכה והם נסחפו בגשם השוטף. למזלו של מוטקה ממש בדרך נס הוא ניצל... אנשי הכפר שהיו בקרבת מקום, מצאו אותו והשיבו את רוחו, נתנו לו אוכל ושלחו אותו לכפרו. כאשר הגיע לפתח עירו הוא שומע קולות בכי. אנשים היו נושאים ומלווים נפטר לבית עולמו, ומסביב לאותה מיטה עומדים לא פחות ולא יותר מאשר - אשתו וילדיו והם ממררים בככי. מיד הוא הבין כי אותו אחד שנסע עמו, נמצא ללא רוח חיים... ובשל היותם דומים, חשבו שזה הוא. מיד מוטקה כיסה את פרצופו שלא יזהו אותו ונעמד מאחורי אחד העצים והמתין לבאות... ההספדים החלו, תחילת עלה הגבאי של בית הכנסת וקרא בקול "מוטקה! מוטקה! היית מגיע לתפילה יום יום. היית ממש מתפלל בדביקות...". אחריו עלה שכנו וסיפר שהיה צריך לסכום כסף גדול לצורך ניתוח, ולא היה לו כסף והנה הגיע מוטקה ונתן לו את כל הסכום למרות שהוא עצמו היה צריך מאוד לכסף זה... לאחריו עלה אחד מאנשי הקהילה שסיפר איך מוטקה היה מנצל את זמנו הפנוי אך ורק לתורה... מוטקה שומע את כל זה וכולו נרגש... הוא החליט שהוא ניגש גם להספיד כשאף אחד מהנוכחים עדיין לא מזהה אותו... ואז נעמד מוטקה ואמר: "מוטקה, כמה פשוט היית... לא הרגישו שלמדת, לא החשיבו את עזרתך...". פתאום זיהו הנוכחים את קולו ונשמעו צעקות "מוטקה!! אתה חי...!!!" מוטקה הוריד את הכיסוי מעל פניו ואמר "למה עד היום לא קיבלתי מילה טובה מאף אחד... וכי הייתי צריך למות כדי לשמוע מילים אלו...!!" את זאת אנו צריכים לקחת יסוד לחיים. אסור שהזולת חס ושלום ייפול בשביל להבין שהוא צריך מילה טובה או פרגון טוב! ישנם כאלה שאילו היו שומעים את ההספדים לפני מותם, לא היו מתים...

מלווה בריבית לא יקום!

"אל תקח מואתו נשך ותרביית"

אמרו חז"ל: מי שמלווה בריבית אינו עומד בתחיית המתים! ומבאר הכתב סופר זצ"ל:

שאפשר לומר שהטעם לזה הוא שהרי בפסוק הקודם כתוב "וחי אחיך עמך", כי עני חשוב כמת וע"י שנותן לו צדקה ומפרנסו הוא מחיה אותו ומקיים את נפשו. כמו כן המלווה לעני בשעת דוחקו כדי שיוכל לפרנס את עצמו הוא גם כן מחיה אותו.

מה שאין כן כשלוקח מאיתו נשך (ריבית) הרי הוא נושך אותו בזה, ומגרע ממנו עד לבסוף לא נשאר מאומה בידו והוא ממתו, תחת שהיה לו להחיותו, ולכך מי שעוזר לעני ומלווהו בשעת הצורך הוא כמחיה מתים, וזה שמלווה בריבית ראוי לו שלא יעמוד בתחיית המתים...

"ויראת מאלוהיך" - מדוע נדרשת יראה מן האדם כדי שלא יעבור על איסור ריבית? רש"י: לפי שדעתו של אדם נמשכת אחר הרבית וקשה לפרוש הימנו ומורה לעצמו היתר בשביל מעותיו שהיו בטלות אצלו הוצרך לומר.

"בניך כשתלי זתים" - חינוך

חזרה לשגרה לאחר הקורונה

עם חזרה מדורגת ובטוחה בסייד ללימודים במוסדות החינוך, חובת המחנכים להתבונן ולראות "מי הם תלמידי השבים לכיתתי". אמנם טרודים אנו בענייני הגוף, הזהירות הנדרשת להישמר מהנגיף רח"ל, אך עיניו ולבו של המחנך פונים לנפשות תלמידיו. לא ללמידה בלבד שבים לת"ת, כי אם לחינוך. לסייע ואף לשקם אחרי משבר עולמי ממושך, בו נשתנו סדרי עולם ודרכי החיים השתבשו. חלקם עברו חוויות קשות או חרדות. התלמידים זקוקים לך!

בתחילת שנה"ל, המלמד טרם מכיר את תלמידיו החדשים. קשה לו לזהות קשיים רגשיים וחברתיים. עיקר העשייה היא סביב ללמידה. כעת, בסייעתא דשמיא, 'פותחים שנה מחדש'. הכרנו את הילדים 'עד הקורונה'. כעת, נשתדל להביט ולהיות שינויים, סימני לחץ ומצוקה, סימני קושי ותסכול. נזכה להיות 'משכיל אל דל', ולקיים 'והחזקת בו'. כולנו שבים עטויים במסכות. מה מסתתר תחתן? תפקיד המחנך לזהות.

רפואה שלימה
לילד עמוס-מאיר
בן גלית-ניצה
ברסמן הי"ו
הקב"ה ישלח מזור
ומרפא לרמ"ח
אבריו ושס"ה
גידיו. שיחזור
לאיתנו הראשון
ויזכה לשנים רבות
טובות ונעימות

פרכה והצלה
לנפתלי יהוי
יעקב-פיר הי"ו
שיתברך בבריאות,
אושר ופרנסה טובה
ובכל מילי דמיטב
ברוחניות ובגשמיות,
לשנים רבות וטובות
ויתגשמו כל משאלות
ליבם לטובה ולברכה

פרכות ואיחולים
להנן ואסתר ביטון
להולדת הבן ניי
יה"ר ופרנסה טובה
התורה והיראה
ויצליח בכל דרכיו
ומעשיו, שיתברך בכל
מילי דמיטב
ותרוו נחת ושלווה
מכל יוצאי חלצכם

פרכה והצלה
לריון וקחן מוסאי הי"ו
שיתברכו בבריאות,
אושר ופרנסה טובה
ובכל מילי דמיטב
ברוחניות ובגשמיות,
לשנים רבות וטובות
ויתגשמו כל משאלות
ליבם לטובה ולברכה
וירוו נחת ושלווה
מכל יוצאי חלציהם

פרכה והצלה
לכהור נאמן בת פרי
הקב"ה ישלח לה
רפואה שלימה.
חפץ ה' בידה יצלה,
יראת ה' היא אוצרה
ועליה יציץ נורה.
ה' יאריך ימיה בטוב
ושנותיה בנעימים
ותרווה נחת ושלווה
מכל יוצאי חלציה

רפואה שלימה
אברהם-רפאל
בן צדיקה הי"ו
הקב"ה ישלח מזור
ומרפא לרמ"ח
אבריו ושס"ה
גידיו. שיחזור
לאיתנו הראשון
ויזכה לשנים רבות
טובות ונעימות

רפואה שלימה
לרדףן מוכ"י
בת רחל מנב"י
הקב"ה ישלח מזור
ומרפא לרמ"ח
אבריו ושס"ה
גידיו. שיחזור
לאיתנו הראשון
ותזכה לשנים
רבות טובות
ונעימות

פרכה והצלה
אליאור ועדי יעקובי
הקב"ה ישלח להם
רפואה שלימה.
חפץ ה' בידם יצלה,
יראת ה' היא
אוצרם ועליהם
יציץ נזרם.
ה' יאריך ימיהם
בטוב ושנותיהם
טובות ונעימות

פרכה והצלה
ליפה כלפון
שתתברך בבריאות,
אושר ופרנסה טובה
ובכל מילי דמיטב
ברוחניות ובגשמיות,
לשנים רבות וטובות
ונעימות ותרווה נחת
מכל יוצאי חלציה.
לרפואת אהרון בן זיוה
ואחיה אהרון בן אורטל

פרכה והצלה
יוסף ואסתר אהרני
שיתברכו בבריאות,
אושר ופרנסה טובה
ובכל מילי דמיטב
ברוחניות ובגשמיות,
לשנים רבות וטובות
ויתגשמו כל
משאלות ליבם
לטובה ולברכה

פרכה והצלה
שילמה וזילה בנישוי
וכל משפחתם
שיזכו לפרנסה טובה
ורפואה שלימה וירוו
נחת מכל יוצאי
חלציהם ויתגשמו
משאלות ליבם לטובה.
זיווג לבנותיהם
החבדיל לעיני מאיר
בנישון בו. מסעודה ז"ל

מזל טוב ואיחולים לבבנים
מהרץ ומירי מבתאי הי"ו
יעקב ומייכל לזרי הי"ו
לנישואי מאיר עם אוריה
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל
ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך
את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

פרכה והצלה
אילן ובה-שגל שוישן
הקב"ה ישלח להם
רפואה שלימה.
חפץ ה' בידם יצלה,
יראת ה' היא
אוצרם ועליהם
יציץ נזרם.
ה' יאריך ימיהם
בטוב ושנותיהם
בנעימים

רפואה שלימה
לעילאי דורון
בן אריאלה-מזל
הקב"ה ישלח מזור
ומרפא לרמ"ח
אבריו ושס"ה
גידיו. שיחזור
לאיתנו הראשון
ויזכה לשנים רבות
טובות ונעימות

פרכה והצלה
למוריה שכלי
בת דינה
שתזכה לזיווג הגון
מורש נשמתה,
בריאות ואושר
ופרנסה טובה
ובכל מילי דמיטב
ברוחניות ובגשמיות,
ולשנים רבות
טובות ונעימות

למשפחות כהן וברק
צוות העלון
"אברהם יגל"
משתתף בצערכם
בפטרית הצדקת
הצנועה והענווה
אסתר ברק
בת זרי ז"ל
מן השמיים תנחמו
ולא תדעו עוד צער
תמליץ טוב בעד משפחתה

לעייני הצנועה והענווה
מסעודה כהן
בת פריחה ז"ל
יהי רצון שתמליץ טוב
בעד ילדיה ומשפחתה

לעייני הצנועה והענווה
שלמה אוהיון
בן אליהו ושמחה ז"ל
השבת פקידת שנתו
שימליץ טוב בעד משפחתו

לעייני הצנועה והענווה
אסנת כלפון
בת עזיזה ז"ל
כה' אייר פקידת שנתה
שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעייני הצנועה והענווה
בטי נמר
בת לילי ז"ל
כ"ד אייר 11 חודש לפטירתה
שתמליץ טוב בעד משפחתה

שבת שלום ומבדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:
שלמה לארי בן מרים הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו
מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
שבטאי מוסאי בן נהיית הי"ו
משה משה בן סרווה הי"ו
רבקה מורנו בת שרה מנב"י
אסתר אהרונית בת גוהר מנב"י
שושנה נזירי בת יפה מנב"י

לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה
אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה
בבאי אבאבי בן מורווארי ז"ל
יצחק גולני בן שרה ז"ל
אבנר אקייוב בן יוכבד ז"ל
מנחם ישראל בן נסים ז"ל
בידה מלכה בת אסתר ז"ל
הוידה יהודית גרפי בת סיניה ז"ל
בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל